

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213217563
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2213217563.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: R. F., nar. X.X.XXXX, adresa V. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Gejza Sidó, so sídlom Dunajská Streda, Malá 13, proti žalovanej: X. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa F. B., N. W. XXXX/XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/254/2013-374 zo dňa 6.6.2019 - voči výrokom I. až V., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovanej voči výroku IV. napadnutého rozsudku o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III. a V., ako aj v závislom výroku VI. r u š í a vec v zrušenom rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patrí:

A) Hnuteľné veci ocenené znaleckým posudkom Ing. Františka Pápayho č. 1/2017

- Predsieňová stena pozostávajúca z jednodverovej poličky + vešiaky, 1 ks zrkadla a 1 ks odkladací priestor na topánky, spolu v hodnote 140,-Eur

- Kovový luster v predizbe, jednoramenný so skleneným svietidlom.....17,-Eur

- Kúpeľňový nábytok (1 umývadlo, 1 zrkadlo, 1 dvojdverová skrinka) spolu v hodnote 75,-Eur

- Kúpeľňová skrinka 47,-Eur

- Kovový luster v kúpeľni 42,-Eur

- Vstavaná kuchynská linka v tvare „U“(vyrobená na mieru morené dubové drevo) 1.400,-Eur

- Barový pult v kuchyni + 2 barové stoličky (nerez) 405,-Eur

- Kuchynský stôl + 4 ks stoličiek 120,-Eur

- Hodnota plastového okna s roletou a žalúziou 180,-Eur

- Kožená súprava v obývačke (3,2,1 fotel), bledožltej farby 510,-Eur

- Konferenčný stolík v obývačke 78,-Eur

- Drevený luster (ventilátor v obývačke).....18,-Eur

- Hodnota plastových balkónových dverí + okno s roletou a žalúziou 400,-Eur

- Kovový luster (jednoramenné kované svietidlo so skleneným tienidlom) 11,-Eur

- Drevený obklad schodiska (morené dubové drevo) 445,-Eur

- Umelecky kované zábradlie 795,-Eur

- Zariadenie kúpeľne II. (umývadlo, zrkadlo, keramické umývadlo obklopené nábytkom, dvojdverová skriňa) 120,-Eur

- Hodnota plastového okna, náklady na plastové okno s roletou a žalúziou) 72,-Eur

- Kovová posteľ s matracom v spálni (vyrobená umeleckým kováčom) 475,-Eur

- Drevený nábytok (komoda masív so zásuvkami) ..... 150,- Eur
Spolu 5.500,-Eur
B) Osobné motorové vozidlo FIAT PUNTO 1,1 55 EČ: DS 271 BP ocenené znaleckým posudkom Ing. Ondreja Tótha č. 10/2016 v hodnote 665,-Eur
C) Hodnota strelných zbraní ustálená znaleckým posudkom Ing. Róberta Tomu č. 2/2018 ..... 1.158,-Eur
D) Kaucia vrátená Obecným úradom F. M., zložená na nájom obecného bytu ..... 1.533,56 Eur

Celková masa BSM ..... 8.856,56 Eur

Podiel jedného z celkovej masy BSM ..... 4.428,28 Eur.

Výrokom II. vyporiadal súd BSM strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal osobné motorové vozidlo pod položkou B) v hodnote 665,- Eur, hodnotu strelných zbraní pod položkou C) 1.158,- Eur, celkovo v hodnote 1.823,- Eur. Do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuteľné veci pod bodom A) v hodnote 5.500,- Eur a kauciu vrátenú Obcou F. M. 533,56 Eur, teda celkovo v hodnote 7.033,56 Eur. Výrokom III. uložil žalovanej na finančnom vyporiadaní BSM povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.605,28 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. uložil žalobcovi a žalovanej povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Dunajská Streda súdny poplatok z vyporiadania BSM, každý po 266,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. rozhodol, že znalec Ing. Róbert Toma má voči stranám nárok na náhradu trov konania voči každému v rozsahu 50%. Napokon výrokom VI. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 143, § 145, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vecne tým, že výsledkami vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že masu BSM tvoria vyššie uvedené hnuteľné veci a majetkové hodnoty, avšak opačného názoru bol ohľadom uplatnených pasív zo strany žalobcu, a to úveru od W. A. a.s. vo výške 10.000,- Eur zo dňa 31.10.2011, keď mal za nepochybne preukázané, že výlučným dlžníkom z Úverovej zmluvy č. 3772857288 zo dňa 31.10.2011 v W. A., pobočka F. B. je žalobca. Z kúpno predajnej zmluvy zo dňa 30.11.2011 vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. MERCEDES BENZ ev.č. DS 705 BZ kúpil výlučne žalobca R. F. od predávajúceho J. A.. Taktiež výsluchom strán bolo preukázané, že toto motorové vozidlo ako vlastník žalobca do vlastníctva nikdy nenadobudol, pretože kúpna zmluva bola neplatná, prevod nebolo možné zabezpečiť z dôvodu, že uvedené motorové vozidlo bolo predmetom exekúcie, teda počas trvania manželstva takéto motorové vozidlo nebolo nikdy vlastníctvom žalobcu, a teda ani netvorilo predmet masy BSM. Pokiaľ žalobca tvrdil, že uvedené vozidlo kúpil do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, toto vozidlo zostalo v dispozičnej sfére žalovanej, resp. jej príbuzných a žiadal, aby pôžička bola pojatá ako spoločné pasívum, ktoré zaťažuje ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, tak súd prvej inštancie poukázal na to, že ak za trvania manželstva vznikol dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napr. vo vlastnom mene uzavrel zmluvu o pôžičke a ak takto získané peniaze boli použité na kúpu určitej veci, t.j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, tak aj táto hodnota patrí do bezpodielového spoluvlastníctva. Závazok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktoré je povinný vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke alebo ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, ak zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá), a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, mu má byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom, avšak vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každý z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva. Súd uzavrel, že predmetný úver nie je spoločným pasívom strán sporu, ale z predmetnej úverovej zmluvy bol zaviazaný výlučne iba žalobca. Pokiaľ bola vyslovená neplatnosť kúpnej zmluvy, resp. nedošlo k platnému prevodu vlastníckeho práva, jedná sa o právny vzťah medzi žalobcom a predávajúcim, od ktorého mal právo žiadať vrátenie kúpnej ceny v celom rozsahu, pričom kúpna cena bola totožná s výškou poskytnutého úveru.

3. Súd prvej inštancie tak ustálil, že do bezpodielového spoluvlastníctva patria jednak hnuteľné veci uvedené v bode A), motorové vozidlo FIAT PUNTO v bode B), ako aj hodnota strelných zbraní ustálená v znaleckom posudku Ing. Róberta Tomu. Strelné zbrane nepatria do BSM, nakoľko slúžili výlučne osobnej potrebe žalobcu, nakoľko sa jednalo o poľovné zbrane. Nebolo pritom preukázané, že by tieto zbrane boli darované resp. že by táto hodnota nemala patriť do BSM. Potvrdením Obce F. M. mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili Zmluvu o nájme obecného bytu dňa 17.8.2015, vrátili kuchynský nábytok a plynový sporák, pretože si žiadali v byte používať vlastné kuchynské zariadenia,

ďalej že v byte boli nájomcami vykonané opravy a napokon, že bola vrátená kaucia spolu vo výške 1.533,56 Eur, a to žalovanej a taktiež doložením potvrdenia od ďalších nájomcov mal preukázané, že títo za zariadenie, ktoré zostalo v byte zaplatili žalovanej 4.000,- Eur. Súd potom pri vyporiadaní vychádzal z toho, že podiely oboch strán sú v zásade rovnaké. Vzhľadom na to, že celková masa BSM je v hodnote 8.856,56 Eur, podiel jedného manžela činí 4.428,28 Eur. Pri vyporiadaní súd vychádzal z toho, že zo spoločnej domácnosti odišiel žalobca bez osobných vecí, teda všetky majetkové hodnoty, hnuiteľné veci a zariadenie bytu zostalo v nájomnom byte, ktorý užívala žalovaná. Po ukončení tohto nájmu časť hnuiteľných vecí bola v byte ponechaná, pričom zrejme sa jednalo o zabudované prvky, a to novým nájomníkom, za čo žalovaná obdržala finančnú hotovosť 4.000,- Eur. Všetky hnuiteľné veci teda zostali v dispozičnej sfére žalovanej. Nebolo možné ustáliť, ktoré z hnuiteľných vecí žalovaná z bytu so sebou zobrala, ktoré z hnuiteľných vecí boli ponechané novým nájomcom, nakoľko žalovaná sa nezúčastňovala súdnych pojednávaní, nespolupracovala ani so znalcom, iba v písomných podaniach vyhlasovala, že žiada konanie zastaviť. Preto súd o vyporiadaní rozhodol tak, že všetky hnuiteľné veci, ktoré tvorili jednak zariadenie bytu, ako aj vstavané prvky, majetkové hodnoty použité do tohto bytu, pririekol do výlučného vlastníctva žalovanej, taktiež aj kauciu, ktorá bola vrátená obecným úradom vo výške 1.533,56 Eur, nakoľko táto kaucia bola vrátená žalovanej. Žalobcovi súd pririekol osobné motorové vozidlo zn. FIAT PUNTO ev.č. DS 271 BP, ktoré je v užívaní žalobcu, ako aj hodnotu strelných zbraní, ktoré sú v jeho užívaní. Na základe takéhoto vyporiadania tak žalobca preberá hodnotu 1.823,- Eur, čo je o 2.605,28 Eur menej, než je jeho zákonný podiel (4.428,28 Eur). Súd preto zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi na finančnom vyporiadaní 2.605,28 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Stranám sporu súd uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Dunajská Streda súdny poplatok z vyporiadania BSM, každému po 266,- Eur (3% z celkovej masy BSM). Zároveň súd priznal znalcovi Ing. Róbertovi Tomovi voči stranám nárok na náhradu trov konania každému zo strán v rozsahu 50% za znalecký posudok.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná v rozsahu jeho výrokov I. až V. dôvodiac, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Najskôr poukázala na to, že pokiaľ ide o tvrdenie súdu v odôvodnení rozsudku, že v priebehu konania mala žalovaná prestať spolupracovať so súdom a súdnym znalcom, ktorého mala odmietnuť vpustiť do bytu za účelom vypracovania znaleckého posudku, tak ona v priebehu konania aktívne komunikovala so súdom, jej písomné podania sú súčasťou spisu a čo sa týka skutočnosti, že by mala odmietnuť vpustiť súdneho znalca do bytu, tak nebola nikdy súdnym znalcom písomne upovedomená o termíne vykonania obhliadky bytu za účelom vyhotovenia znaleckého posudku, zároveň v rozhodnom čase nemala žiadnu faktickú možnosť do predmetného bytu znalca vpustiť, nakoľko ona už nebola nájomníčkou bytu. Znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Františkom Pápayom č. 1/2017 je tak len administratívnym posudkom vyhotoveným na základe fotografií, pričom znalec ocenil hnuiteľné veci, ako aj hodnotu vnesenú do zabudovaných prvkov v obecnom byte celkovo na sumu 5.500,- Eur. Žalovaná podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k predmetnému znaleckému posudku, na ktoré však súd prvej inštancie neprihliadol. Hnuiteľné veci ohodnotené znaleckým posudkom tvoria pritom značnú časť masy BSM, čo sa prejavilo pri vyporiadaní BSM v neprospech žalovanej, nakoľko jej boli do výlučného vlastníctva prikázané hnuiteľné veci uvedené v bode A rozsudku. Žalovanej bola do výlučného vlastníctva prikázaná aj kaucia vrátená obcou F. M. vo výške 1.533,56 Eur (vo výroku v bode II. je pritom písárskou chybou uvedená suma 533,56 Eur). Súd sa však v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal s vyjadrením žalobkyne, že predmetná kaucia nepatrí do masy BSM, nakoľko finančné prostriedky použité na zaplatenie kaucie patrili do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá ich nadobudla titulom darovania od svojich rodičov, teda finančné prostriedky z kaucie ako také nie je možné zahrnúť do masy BSM. Žalovanej nie je zrejme, akým systémom hodnotil súd dôkazy, keď v bode 12 odôvodnenia rozsudku uviedol, že taktiež doložením potvrdenia od ďalších nájomcov bolo preukázané, že títo za zariadenie, ktoré zostalo v byte zaplatili žalovanej 4.000,- Eur, pretože žalovaná počas konania predložila súdu potvrdenie, že nový nájomca bytu Y. V. sa zaviazal uhradiť voči nej dlh vo výške 2.000,- Eur, žalovanej nie je preto zřejmý dôvod, prečo súd mal za preukázané, že jej bola uhradená suma práve 4.000,- Eur. Žalovaná tiež zastáva

názor, že súd mal oveľa detailnejšie aplikovať ust. § 150 OZ a nie postupovať podľa všeobecnej premisy, že podiely oboch strán sú v zásade rovnaké, nakoľko počas samotného konania viackrát upozornila na skutočnosť, že žalobca počas trvania manželstva väčšiu časť nepracoval (pracoval 6 rokov z 15-tich), a teda aby konajúci súd prihliadal na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, pretože ak žalovaný vo väčšine času nepracoval, nemohol sa zaslúžiť o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí v takom rozsahu ako žalovaná. Preto žalovaná žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne nevyjadril.

8. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej proti výrokom I. až III. a V. bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), a to oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti výrokom I. až III. je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až III., ako aj v závislých výrokoch V. a VI. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Pokiaľ však ide o odvolanie žalovanej voči výroku IV. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcovi a žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok z vyporiadania BSM, tak tu dospel odvolací súd k záveru, že v tejto časti smeruje odvolanie žalovanej proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 CSP á contrario), preto je nevyhnutné v tejto časti podané odvolanie žalovanej odmietnuť (§ 386 písm. c/ CSP).

11. Úprava súdnych poplatkov je obsiahnutá v zákone č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V zmysle § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a). V zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

12. Zákon o súdnych poplatkoch prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o uložení poplatkovej povinnosti neobsahuje (pripúšťa len sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorej následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie), preto podľa cit. § 14 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch je potrebné posudzovať prípustnosť odvolania proti výroku IV. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola stranám uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, podľa Civilného sporového poriadku.

13. Civilný sporový poriadok upravuje odvolanie ako procesný úkon, ktorým (po splnení zákonom stanovených podmienok) môže strana dosiahnuť jednak preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie, jednak jeho zrušenie a tiež opätovné prejednanie veci súdom prvej inštancie, avšak len pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 355 CSP). Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd musí konštatovať, že odvolanie žalovanej voči výroku IV. napadnutého rozsudku v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení § 357 CSP nie je prípustné, nakoľko ho zákon nepripúšťa. Prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o vyrubení súdneho poplatku nepripúšťa ani iný zákon.

14. V napadnutom rozsudku síce súd prvej inštancie strany poučil len v tom zmysle, že proti nemu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, avšak s poukazom na uvádzané, proti

napadnutému výroku IV. odvolanie prípustné nie je. Skutočnosť nesprávneho poučenia o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu zo strany súdu prvej inštancie ale nezakladá procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania v prípade, ak prípustné je, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutelného rozhodnutia.

15. Keďže teda v danej časti odvolanie žalovanej smerovalo proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (výrok IV.), proti ktorému nie je odvolanie prípustné, musel odvolací súd odvolanie žalovanej v súlade s ust. § 386 písm. c) CSP v tejto časti odmietnuť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu potom ďalej s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku zostalo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej vecne správne.

17. Žalovaná v podanom odvolaní namietala predovšetkým ohodnotenie vyporiadavaných hnutelných vecí znaleckým posudkom znalca Ing. Františka Pápaya, keď namietala, že ide o administratívny znalecký posudok vykonaný na základe fotografií, pričom záver súdu, že so súdnym znalcom nespôpracovala odmietala a dôvodila, že nebola o termíne ohliadky bytu znalcom nikdy upovedomená, a to písomne a neskôr už nájomníčkou bytu nebola. Ďalšia námietka žalovanej smerovala voči tomu, že súd prvej inštancie vyhodnotil dokazovanie nesprávne, keď zahrnul sumu 1.533,56 Eur - kauciu vrátenú Obcou F. M. žalovanej do masy BSM, nakoľko dôvodila, že tieto peňažné prostriedky patrili do jej výlučného vlastníctva, keďže ich nadobudla darovaním od svojich rodičov. Namietala ďalej voči záveru súdu, že noví nájomcovia jej za prenechané bytové zariadenie zaplatili sumu 4.000,- Eur, keď ona predložila potvrdenie, podľa ktorého sa jej nový nájomca zaviazal uhradiť dlh vo výške 2.000,- Eur. Napokon dôvodila, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že podiely oboch bývalých manželov na mase BSM majú byť rovnaké, pretože žalovaný sa nemohol zaslúžiť o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí v takom istom rozsahu ako žalovaná, keďže vo väčšine času (6 rokov z 15-tich) nepracoval.

18. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalovanej ohľadom ocenenia hnutelných vecí znaleckým posudkom č. 1/2017 znalcom Ing. Pápayom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uviedol v podanej žalobe zoznam hnutelných vecí, ktoré majú byť podľa neho predmetom vyporiadania, spolu s ich navrhovanými zostatkovými hodnotami. Žalovaná s navrhovanými cenami vecí nesúhlasila a namietala tiež, že niektoré sa stali súčasťou nájomného bytu, teda už nemôžu byť predmetom vyporiadania. Nakoľko medzi stranami nedošlo k zhode na hodnote vyporiadavaných hnutelných vecí, nariadil súd vo veci uznesením zo dňa 18.2.2016 znalecké dokazovanie znalcom z odboru bytové zariadenie. Ustanovený znalec podľa svojho oznámenia súdu zo dňa 8.4.2016 (č. I. 141 spisu) už dňa 3.3.2016 telefonicky kontaktoval žalovanú za účelom dojednanie termínu ohliadky bytového zariadenia, pričom žalovaná mu mala oznámiť, že znalecké dokazovanie nie je potrebné, preto znalec žiadal súd o súčinnosť. Predmetný nájomný byt, v ktorom sa mali nachádzať oceňované hnutelné veci bol už v tom čase obývaný iba žalovanou, nakoľko žalobca ho opustil. Napokon dňa 18.2.2017 znalec Ing. Pápay vypracoval znalecký posudok, v ktorom uvádza, že žalovaná od 3.3.2016 sústavne odmietala spoluprácu, pri telefonických kontaktoch sa chovala agresívne a odmietavo. Znalec teda stanovil všeobecnú hodnotu hnutelných vecí administratívne, teda jednak na základe osobnej konzultácie so žalobcom dňa 21.2.2017, obsahu žaloby a fotografií oceňovaných hnutelností, s prihliadnutím na ich primerané opotrebenie za dobu ich užívania. Zo spisu ďalej vyplýva, že nájom predmetného bytu skončil dňa 30.9.2016, pričom žalovaná prenechala nejaké hnutelné veci a zariadenie bytu novým nájomcom za určitú odplatu.

19. Odvolací súd na základe týchto zistení dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ zariadenie bytu, ako aj vstavané prvky a majetkové hodnoty použité do tohto bytu, za ktoré žalovaná prevzala od nových nájomcov odplatu, prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej, nakoľko táto svojím správaním zamedzila riadnemu oceneniu hnutelných vecí znalcom, pričom bolo preukázané, že žiadnu z oceňovaných hnutelných vecí pririeknutých žalovanej, si neodniesol žalobca, teda buď zostali žalovanej, alebo ich žalovaná prenechala za odplatu novým nájomcom. Je potrebné zdôrazniť,

že v sporovom civilnom konaní, majú strany sporu jednak bremeno tvrdenia a jednak bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že strany musia pravdivo opísať všetky skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci, čo v tomto prípade predstavuje predovšetkým uvedenie hnutelných vecí patriacich do BSM majúcich sa medzi stranami vyporiadať, jednak opis týchto vecí, pokiaľ ide o ich druh, stav, dátum nadobudnutia, zostatkovej hodnoty a ich umiestnenia. Bremeno dôkazu spočíva v povinnosti sporovej strany svoje tvrdenia náležite dôkazmi preukázať, prípadne vyvrátiť tvrdenie protistrany. V tomto spore žalobca svoje bremeno tvrdenia uniesol, veci v žalobe opísal, poskytol súčinnosť súdному znalcovi. Žalovaná naopak tým, že odmietla znalcovi súčinnosť za účelom obhliadky hnutelných vecí, ktoré mala vo svojej faktickej dispozícii, neuniesla svoje bremeno dôkazu, ktoré spočívalo v povinnosti preukázať svoje tvrdenia, ktorými nesúhlasila s tvrdeniami žalobcu. Nemôže sa pritom vyhovárať na to, že nebola znalcom o termíne obhliadky upovedomená písomnou formou. Povinnosť poskytnúť znalcovi súčinnosť jej totiž vyplývala priamo z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/254/2013-132 zo dňa 18.2.2016. Znalec nebol povinný žalovanú upovedomovať o obhliadke písomne, naopak tým by žalovaná nepreberaním písomností mohla ľahko spôsobiť zmarenie jednotlivých stanovených obhliadok. Pokiaľ sa znalec so žalovanou snažil telefonicky dohodnúť na termíne obhliadky, bolo povinnosťou žalovanej s ním spolupracovať a obhliadku oceňovaných hnutelných vecí mu umožniť. Pokiaľ tak žalovaná neučinila, prišla tým o možnosť, aby znalec oceňoval veci na základe ich fyzickej obhliadky, pri ktorej mohla vznášať svoje námietky a uvádzať mu všetky potrebné doplňujúce informácie, napr. ohľadom opotrebovanosti vecí, dátume ich nadobudnutia, ich prípadnom poškodení, zničení a podobne. Tým sama žalovaná spôsobila, že hodnotu hnutelných vecí, ktoré nespřístupnila, nebolo možné oceniť inak, ako na základe predložených fotografií a poskytnutých informácií. Neobstojí pritom tvrdenie, že v čase vypracovania posudku už predmetný byt neobývala, pretože znalec sa s ňou skontaktoval prvýkrát dňa 3.3.2016 a nájom bytu žalovanou skončil až dňa 30.9.2016, takže išlo o obdobie pol roka, kedy bolo možné obhliadku vykonať, pokiaľ by ju žalovaná umožnila. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, pokiaľ pri stanovení všeobecnej hodnoty vyporiadovaných hnutelných vecí vychádzal zo znaleckého posudku č. 1/2017 znalca Ing. Pápaya.

20. Žalovaná ďalej v odvolaní namietala proti tomu, že súd prvej inštancie ustálil, že noví nájomcovia zaplatili žalovanej za zariadenie, ktoré zostalo v byte sumu 4.000,- Eur, keď ona predložila doklad, podľa ktorého nový nájomca bytu Y. V. sa zaviazal uhradiť voči nej dlh vo výške 2.000,- Eur. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z písomného dokladu - Čestného prehlásenia nájomcov Y. V. a Q. L., podpísané dňa 21.10.2016, v ktorom menovaní prehlasujú, že odkúpili zariadenie predmetného nájomného bytu od žalovanej za kúpnu cenu 4.000,- Eur, ktorú sumu vyplatili žalovanej v hotovosti k jej rukám (č. l. 234 spisu). Žalovaná predložila doklad (č. l. 305 spisu), podľa ktorého Y. V. písomne dňa 2.9.2016 potvrdzuje dlh 2.000,- Eur voči žalovanej s tým, že ho zaplatí do 12.9.2016, inak sa dlh bude úročiť úrokmami 5% denne. Tento doklad predložený žalovanou, však nijako nevyvracia prehlásenie nájomcov V. a L., že žalovanej za zariadenie nájomného bytu zaplatili spolu sumu 4.000,- Eur. Žalovaná nijako nepreukázala, aké konkrétne hnutelné veci a zariadenie bytu novým nájomcom predala a za akú celkovú sumu a akým spôsobom jej noví nájomcovia túto sumu zaplatili. Z potvrdenia Y. V. zo dňa 2.9.2016 nevyplýva, na základe akej konkrétnej právnej skutočnosti mu dlh voči žalovanej vznikol, teda čoho sa vlastne tento dlh týka. V tomto smere preto súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie správne, pokiaľ vychádzal práve z čestného prehlásenia zo dňa 21.10.2016, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaná za predané hnutelné veci obdržala sumu práve 4.000,- Eur. O tom, že by malo ísť o sumu nižšiu, t. j. iba 2.000,- Eur žalovaná neuniesla dôkazné bremeno.

21. Ďalšia odvolacia argumentácia žalovanej spočívala v tom, že súd prvej inštancie nedôsledne aplikoval ust. § 150 OZ a že v tomto konkrétnom prípade neplatí, že podiely oboch manželov na BSM by mali byť rovnaké, pritom dôvodila tým, že žalovaný väčšiu časť manželstva nepracoval, a teda sa nezaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí rovnakou mierou ako žalovaná. Žalovaná síce v podaní na č. l. 37 spisu uviedla, že za 15 rokov manželstva žalobca odpracoval len 6 rokov a že sa nechal živiť žalovanou a jej rodičmi, avšak nikdy v priebehu konania na súde prvej inštancie, a to aj napriek tomu, že časť konania bola právne zastúpená advokátom, neuviedla, že by týmto svojím vyjadrením smerovala k tomu, že žiada uplatniť výnimku zo zásady, že podiely oboch manželov na BSM by mali byť rovnaké, a teda poukazuje na disparitu podielov a uviedla tiež, aká teda podľa jej presvedčenia má byť veľkosť podielu každého manžela na vyporiadavanom BSM. Túto okolnosť nezohľadnila ani vo svojom záverečnom návrhu zo dňa 29.5.2019 (č. l. 370) kde nerovnosť podielov manželov na BSM vôbec nespomína. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzavrel, že skutkové tvrdenie žalovanej, že žalovaný sa nezaslúžil o nadobudnutie a udržanie vecí patriacich do BSM rovnakou mierou ako žalovaná, je novotou,

uplatnenou až v odvolacom konaní (§ 366 CSP), ktorú žalovaná neuplatnila riadne a včas pred súdom prvej inštancie, pričom jej v tom nebránili žiadne závažné okolnosti. Preto na toto nové skutkové tvrdenie žalovanej, odvolací súd v zmysle ust. § 366 CSP viac neprihliadal.

22. Posledná odvolacia argumentácia žalovanej spočívala v tom, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vysporiadal s odôvodnením svojho rozhodnutia o kaucii vrátenej Obcou F. M. vo výške 1.533,56 Eur, po skončení nájmu bytu. Poukázala na to, že ona v konaní tvrdila, že peňažné prostriedky použité na zaplatenie tejto kaucie jej darovali rodičia, preto vrátené finančné prostriedky nepatria do BSM. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ohľadom predmetnej kaucie uviedol len toľko, že mal potvrdením Obecného úradu F. M. nepochybne preukázané, že žalovanej bola vrátená kaucia za nájom vo výške 1.533,56 Eur. Súd prvej inštancie sa však nijako nevyporiadava s tým, či predmetná kaucia patrí, alebo nepatrí do masy BSM a z akých dôvodov a nevysporiadava sa ani s listinnými dôkazmi na č. I 247 až 250 spisu. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že skutkové tvrdenia žalobcu a žalovanej ohľadom predmetnej kaucie sú sporné, a to nielen ohľadom toho, z výlučných prostriedkov koho bola táto kaucia zložená, ale aj v tom, v akej výške mala byť vrátená. V tomto smere je potom rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení absentujú akékoľvek úvahy súdu o tom, prečo zahrnul predmetnú kauciu do masy BSM a ako sa vysporiadal s ďalšími listinami predloženými Obcou F. M., o spôsobe vrátenia danej kaucie.

23. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok upravuje v ustanovení § 220 ods. 2 základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku tak, aby z neho bola zrejmalá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

24. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

25. V odôvodnení je teda po opísaní skutkového stavu potrebné uviesť, ktoré z navrhovaných dôkazov boli vykonané a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Obsahom hodnotenia dôkazov je aj opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú, alebo sa vylučujú. Súd tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. V prípade rozporov musí súd odôvodniť, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Prítom treba vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov v čl. 15 základných princíпов CSP a v § 191 ods. 1 CSP, ktorý je limitovaný požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov. Je však povinný v odôvodnení náležite vyhodnotiť dôkaznú situáciu. Hodnotiacia úvaha súdu nie je svojvoľná, pretože súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah.

26. Povinnosťou súdu je vždy sa vyrovnat' s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie. Judikatúra ESLP zdôrazňuje, že je potrebné podľa okolností veci dať odpoveď na rozhodujúce argumenty. Z odôvodnenia sa teda strana má dozvedieť o dôvodoch prijatia, či odmietnutia jej argumentu. Samotné konštatovanie, že argument je irelevantný, nezodpovedá požiadavke riadneho odôvodnenia. Preto nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/2008). Ak sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiada relevantným spôsobom so zásadnou námietkou sporovej

strany, treba absenciu argumentácie všeobecného súdu považovať za prejav arbitrárnosti a porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (Ústavný súd SR, sp. zn. II. ÚS 410/2006).

27. Odvolací súd v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovení § 191 a § 220 ods. 2 CSP v danom prípade riadne nesplnil, výsledky vykonaného dokazovania ohľadom sumy 1.533,56 Eur, ktorá mala byť vrátenou kauciou náležite nevyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil. Predovšetkým z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako súd dospel k záveru, že predmetná suma patrí do masy BSM a ako sa vypořiadal s listinnými dôkazmi predloženými ohľadom tejto sumy. Žalobca pritom v podanej žalobe tvrdil, že celú čiastku kaucie skladanej pri uzatvorení nájomnej zmluvy zaplatili jeho rodičia, žalovaná naopak tvrdí, že túto sumu darovali výlučne žalovanej jej rodičia, preto vrátená suma nepatrí do BSM. Tieto medzi stranami sporné skutkové tvrdenia však súd prvej inštancie nijako nevyhodnotil, vôbec sa nimi nezaoberal. Nezaoberal sa tiež ďalšími potvrdeniami Obce F. M. na č. I. 247 až 250, kde obec uvádza, akým spôsobom bola zložená kaucia spotrebovaná, resp. čiastočne započítaná a aký zostatok bol žalovanej dňa 30.9.2016 pri ukončení nájmu vrátený.

28. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd pri svojom rozhodovaní musí vychádzať z objektívne zisteného stavu veci. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a prijatými právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu musí byť logické a zrozumiteľné a má v odôvodnení poskytnúť dostatočné, jasné a zrozumiteľné vysvetlenie vyhodnotenia zisteného skutkového stavu a aplikovaného právneho posúdenia veci. Takémuto odôvodneniu rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na už vyššie uvedené nezodpovedá.

29. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

30. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

31. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

32. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

33. Súd sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat' so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

34. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypořiadajú i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo

aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

35. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

36. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

37. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až III. vrátane závislých výrokov V. a VI. odvolaniami žiadnej zo strán osobitne nenapadnutými, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu zrušil, keďže súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami), pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorého nedostatky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v prijatých skutkových záveroch sú tak hlboké, že ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v ods. 18 až 21 a v ods. 26 tohto odôvodnenia, bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a predovšetkým sa vysporiadať s otázkou, či Obcou F. M. žalovanej vrátená kaucia patrí do masy BSM, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

39. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).